

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2407/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, protiv tuženika, CROATIA OSIGURANJE d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 22. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku, CROATIA OSIGURANJE d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 84397956623, isplati na ime naknade štete iznos od 13.170,54 eura uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od podizanja tužbe do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj je 9. travnja 2026. podnio tužbu u kojoj navodi kako je osiguranica tužitelja Zdravka Matić stradala u prometnoj nesreći 16. travnja 1997. kao pješak, a nesreću je skrivio osiguranik tuženika Boris Nevečerel motornim vozilom registarskih oznaka ZG 953 EN. Rješenjem tužitelja broj 38054 od 27. listopada 1998. osiguraniku tužitelja priznato je pravo na novčanu naknadu za tjelesno oštećenje, s rješenjem broj 38054 od 9. srpnja 1999. priznato je pravo na invalidsku mirovinu, koja invalidnost je uvjetovana štetnim događajem. Za prethodna razdoblja tuženik je tužitelju naknadio štetu zaključno do 31. svibnja 2021., a zadnja uplata je bila 4. kolovoza 2021.. Prethodna razdoblja postupka naknade štete po istom štetnom događaju, između istim strankama, pravomoćno su okončana presudama Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2461/16 od 29. studenog 2017., presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-626/18 od 12. lipnja 2019., i presudom ovog suda poslovni broj Pn-2246/19 od 27. travnja 2020. u korist tužitelja. Za razdoblje od 01. srpnja 2023. do 31. prosinca 2025. s osnova invalidske mirovine ukupno je isplaćeno 13.170,54 eura, a s osnova novčane naknade za tjelesno

oštećenje 1.433,70 eura, a koji iznos za tužitelja predstavlja štetu. Dana 5. ožujka 2026. tužitelj je tuženiku uputio zahtjev za naknadu štete, te je tuženik uplatio dio duga od 1.433,70 eura, dok preostali dio duga iznosi 13.170,54 eura. Stoga tužitelj predlaže da sud na temelju čl. 160. i čl. 161. stavka 3. Zakona o mirovinskom osiguranju donese presudu i naloži tuženiku isplatu iznosa od 13.170,54 eura sa zateznim kamatama od podnošenja tužbe do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ne osporava štetni događaj, pasivnu legitimaciju i odgovornost osiguranika tuženika. Osporava pravnu osnov tužbe, visinu tužbenog zahtjeva i zatezne kamate. Ističe kako tužitelj činjeničnu osnovu tužbe nalazi u prometnoj nesreći te je potrebno primijeniti onaj propis koji uređuje naknadu štete nastalu motornim vozilom u prometu. Kako je naknada štete nastala u svezi uporabe motornim vozilima uređena posebnim propisom, to se u konkretnom slučaju treba primijeniti taj posebni propis, odnosno Zakon o obveznim osiguranjima u prometu. Smatra da tužitelj nije predložio dokaze iz kojih je vidljivo da je štetu uistinu pretrpio, kao niti u odnosu na opseg pretrpljene štete. Slijedom navedenoga, tuženik predlaže sudu da, sud odbije tužbu sa tužbenim zahtjevima u potpunosti te obveže tužitelja da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio pročitao dostavljenu dokumentaciju i to: prijavu o ozljedi na radu (list 3-4), rješenje tužitelja od 27. listopada 1998. (list 5-7), rješenje tužitelja od 9. srpnja 1999. (list 9-13), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-246/16 (list 15-19), presudu Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-626/18 (list 21-24), presudu ovog suda poslovni broj Pn-2246/19 (list 25-30), potvrdu tužitelja o primanjima od 5. ožujka 2026. (list 31), zahtjev za naknadu štete od 5. ožujka 2026. (list 33), dopis tuženika od 13. ožujka 2026. (list 35).

4. Na temelju tako provedenog postupka i čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. dalje: ZPP) sud je u provedenom postupku ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadu štete nastale nakon isplatom invalidske mirovine u iznosu 13.170,54 eura zajedno sa zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od podnošenja tužbe do isplate, a koja invalidska mirovina je priznata osiguranici tužitelja kao posljedica ozljede na radu.

6. Među stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, odgovornost osiguranika tuženika, kao ni pasivna legitimacija, ali je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, te tijek zateznih kamata.

7. Prije svega je sporno pravno pitanje primjene zakona, jer tužitelj tvrdi i svoj zahtjev temelji odredbama čl. 161. - 164. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine", broj: 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18., 102/19., 84/21. i 119/22. – dalje: ZOMO), dok tuženik smatra kako se u konkretnom slučaju treba primijeniti Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14. i 155/23. – dalje: ZOOP) kao lex specialis.

8. Prema odredbi čl. 161. ZOMO-a Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju (st. 1.). Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz toga Zakona obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja, između ostalog, novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu.

9. Nasuprot tome, tuženik tvrdi da se treba primijeniti članak 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14. i 155/23. – dalje: ZOOP), kojim je propisano: Društvo za osiguranje obavezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju (stavak 1.); Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovog članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznosi mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (stavak 2.); Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (stavak 3.); Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja (stavak 4.).

10. Tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP-a, kojim je odredbama Zakona i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića temeljem čega se, sukladno načelu razmjernosti, obračunava i naplaćuje premija osiguranja. Stoga je u ovoj pravnoj stvari trebalo odlučiti primjenom odredbi ZOOP-a kao specijalnog zakona i to članka 27. ZOOP-a koji uređuje subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja (tako i VSRH u odluci Rev 850/2022-2 od 25. listopada 2022.).

11. Kako je tuženik u ovom konkretnom slučaju osiguratelj, za odluku u sporu koji pokreće tužitelj protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, odnosno u vrijeme kada su izvršene isplate mirovine. Tuženik se kao osiguratelj motornog vozila štetnika ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač - štetnik. Obveza tuženika proizlazi iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi zakona koji regulira obveze iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti, konkretno ZOOP. Osiguravajuća društva nisu šetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju s vlasnikom opasne stvari (motornog vozila) imaju obvezu (kada su za to ispunjene propisane pretpostavke) nadoknaditi štetu umjesto odgovorne osobe (konkretnog vozača kao štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

12. Temeljem rješenja tužitelja 38054 od 9. srpnja 1999. (list 7-9 spisa) sud je utvrdio da je Zdravki Matić priznato pravo na invalidsku mirovinu, dok je invalidnost uvjetovana štetnim događajem od 16. travnja 1997. koji je priznat kao ozljeda na radu. Stoga, obzirom je invalidska mirovina dodijeljena kao posljedica ozljede na radu ne postoji razlika u smislu odredbi čl. 27. stavak 3. i 4. ZOOP-a koju bi tuženik bio dužan podmiriti tužitelju.

13. Naime, u ovom konkretnom slučaju, analognom primjenom čl. 27. stavak 3. i 4. ZOOP-a sud smatra da bi obveza tuženika kao društva za osiguranje postojala samo za iznos razlike između isplaćene mirovine i invalidske mirovine koju bi tužitelj isplaćivao svom osiguraniku za slučaj ozljede na radu, a koje razlike nema obzirom se isplaćuje invalidske mirovina zbog ozljede na radu. Osim toga, tijekom postupka tužitelj nije predložio provođenje financijskog vještačenja na tu okolnost, te je stoga ocjena suda da tužitelj nije dokazao osnovanost svojih navoda u smislu nastale štete koju od tuženika potražuje (visine štete), pa je primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a. ZPP-a) valjalo odbiti navedeni tužbeni zahtjev kao neosnovan.

14. S obzirom na navedeno, tužitelj nije dokazao da su ispunjene pretpostavke propisane odredbom čl. 27 ZOOP-a koje bi mu davale pravo tražiti naknadu štete od tuženika pa je njegov tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci ove presude.

Zagreb, 22. rujna 2026.

Sudac
Ana Ćosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju
2. tuženiku
3. spis

Broj zapisa: **9-3088d-77e08**

Kontrolni broj: **08403-6e52e-b7e3c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.